

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620203730
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7620203730.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobkyne O.. V. F., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v G., Z. XXXX/X, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenému JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom v Bratislave - Dúbravke, Majerníkova 3/A, o zaplatenie 300 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 1Csp/103/2020-76 zo dňa 18.11.2020, takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, ktorým bol žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni 300 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku o trovách konania.

M e n í rozsudok vo výroku, ktorým boli priznané žalobkyni úroky z omeškania tak, že v tejto časti žalobu zamieťa.

P r i z n á v a žalobkyni proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Spišská Nová Ves ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 1Csp/103/2020-76 zo dňa 18.11.2020 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 300 € spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 20.7.2020 do zaplatenia a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Žalobkyňa svoj nárok uplatnila titulom primeraného finančného zadosťučinenia s poukazom na ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Dôvodila, že rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2C/494/2015-63 zo dňa 27.4.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.7.2017 bolo vyhovené jej žalobe, keď sa od žalovaného domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.116 € s príslušenstvom. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/306/2016 zo dňa 15.6.2017. So žalovaným uzavrela ako s veriteľom zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 701600197 zo dňa 23.8.2013, číslo 701600207 zo dňa 24.10.2013 a č. 701600185 zo dňa 26.4.2013. Pre nedodržanie, resp. porušenie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa zo strany žalovaného považovali sa tieto úvery za úvery bez poplatkov a bez úrokov a žalovaný mal nárok len na vrátenie skutočne poskytnutých finančných prostriedkov na základe úverových zmlúv. Keďže žalobkyňa uhradila žalovanému finančné prostriedky značne prevyšujúce poskytnuté plnenie, v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 2C/494/2015 bolo rozhodnuté v jej prospech a bola úspešná so svojím nárokom na vydanie uvedeného bezdôvodného obohatenia. Primeraného finančného zadosťučinenia sa žalobkyňa v tomto konaní domáha, keďže bola splnená podmienka, a to právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní sp.zn. 2C/494/2015, úspešne si totiž uplatnila porušenie

svojich práv na súde, pričom primeranú sumu uviedla ako sumu 300 €. Vzhľadom k tomu, že zo strany žalovaného došlo k neprijateľnému konaniu už na počiatku ich zmluvného vzťahu a toto vyústilo do náročného konania pred všeobecným súdom, kedy ako spotrebiteľka musela obhajovať svoje porušené práva, bola úspešná, patrí jej primerané finančné zadosťučinenie vo výške žalovanej sumy. Žalovaný ani napriek výzve uplatnenú sumu neuhradil, žiadala aj úroky z omeškania v zákonnej výške od 20.7.2020 do zaplatenia. Ide o nasledujúci deň po konci lehoty na dobrovoľné plnenie na základe výzvy žalobkyne.

3. Žalovaný nesúhlasil so žalobou a dôvodil, že ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa síce priznáva spotrebiteľovi právo domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia, ale toto ustanovenie je potrebné vykladať reštriktívne a je potrebné prihliadať na všetky okolnosti prípadu. Primerané finančné zadosťučinenie je podľa neho nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách a jeho cieľom je dovŕšenie ochrany porušeného práva spotrebiteľa v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že došlo k porušeniu takým spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany a nielen deklaráciu porušení. Podľa žalovaného už rozhodnutie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 2C/494/2015 má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Akákoľvek ďalšia prípadná priznaná náhrada finančného zadosťučinenia je neprimerane prísna a založená na svojvoľnom a arbitrárnom výklade práva. Podľa žalovaného žalobkyňa žiadna ujma nevznikla, ktorá by odôvodňovala ďalšie platenie finančných prostriedkov z jeho strany. Naopak, vyhovenie žaloby by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Priznanie žalobkyňou požadovaných finančných prostriedkov by podľa žalovaného prichádzalo do úvahy v tých prípadoch, keď porušenie práva už nie je možné napraviť inak. Žalobkyňa však bola v konaní (predchádzajúcom) úspešná a už raz došlo k náprave porušeného práva.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Uviedol, že jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práv alebo povinností dôjde a aby spotrebiteľovi bola porušením tohto práva aj privedená nejaká ujma. K námietkam zo strany žalovaného súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove 13Co/80/2016 zo dňa 20.3.2018 a zároveň dodal, že žalobkyňa v tomto konaní vystupuje ako spotrebiteľka v zmysle § 290 CSP, ide o spor s ochranou slabšej strany, preto neprichádza do úvahy skonštatovanie ľahostajného postupu žalobkyne pri uzatváraní zmluvy. Pri sporoch tohto typu súd je povinný aplikovať iné procesné postupy. Žalobkyňa sa domohla v rozsudku, kde bolo konštatované porušenie jej práva ako spotrebiteľky zo strany žalovaného a tento bol právoplatne zaviazaný na vydanie bezdôvodného obohatenia v súvislosti s tým, že úvery, ktoré so žalobkyňou uzavrel, boli považované za bezúročné a bez poplatkov a žalobkyňa mu uhradila vyššiu sumu, než aká jej bola poskytnutá. Zo strany žalovaného teda došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu žalobkyňi spočívajúcu v nezákonnom preplatení úveru, a teda k strate finančných prostriedkov. Pokiaľ ide o výšku priznanej sumy, súd prvej inštancie poukázal na to, že podľa neho je primeraná, pričom sa jedná o porušenie práv nie z jednej, ale z dvoch uzatvorených zmlúv. Účelom tohto inštitútu je aj odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľa.

5. Po priznaní žiadanej sumy súd prvej inštancie žalobkyňi priznal aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s použitím § 3 s použitím § 3 vl. nar. č. 87/1995 Z.z., a to od 20.7.2020, keďže podľa výzvy žalobkyne mal žalovaný zaplatiť sumu do 19.7.2020, čo však neurobil.

6. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a priznal úspešnej žalobkyňi náhradu trov konania vo výške 100% a dôvody pre aplikáciu ust. § 257 CSP nezistil.

7. V zákonnej lehote podal žalovaný proti rozsudku odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Zotrval na svojich argumentoch, ktoré prednášal už vo svojich podaniach pred súdom prvej inštancie a uviedol, že považuje vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu priznanú náhradu finančného zadosťučinenia za neprimerane prísnu a založenú na svojvoľnom a arbitrárnom výklade práva. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné napraviť už inak, napr. v tom prípade, že by žalobcovo právo na

vydanie bezdôvodného obohatenia bolo už premlčané. Požadoval, aby pri posudzovaní žalobkyňou uplatneného práva súd posudzoval konkrétne okolnosti týkajúce sa vzťahu žalobcu a žalovanej a pri rozhodovaní vzal do úvahy aj konanie žalobkyne, ktorá sa domáhala finančného zadosťučinenia napriek tomu, že sama konala v rámci kontraktáčného postupu ľahostajne, keď svojim podpisom vyhlásila, že súhlasí s obsahom zmluvy, bola oboznámená so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, nemala k nim žiadne výhrady a zaviazala sa ich dodržiavať. Žalovaný žalobkyňi poskytol úver v dobrej viere, že sú jej známe zmluvné dojednania. Žalobkyňa okrem toho nijakým spôsobom neodôvodnila výšku požadovaného finančného zadosťučinenia, len odhadom, čo určite nie je primerané. Následne v odvolaní sa žalovaný zaoberal len vo všeobecnej a teoretickej rovine predpokladmi priznania finančného zadosťučinenia. Požadované finančné zadosťučinenie vo výške 300 € za žiadnych okolností podľa neho nemožno považovať za primerané, pretože ide len o niekoľkonásobné uplatnenie a priznanie sumy bezdôvodného obohatenia. Konanie žalobkyne formou podania žaloby na priznanie finančného zadosťučinenia nie je adekvátne okolnostiam, pretože mala možnosť sa brániť už v počiatočnej fáze kontraktáčného postupu. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Osobitne namietal aj priznanie úrokov z omeškania, pretože pokiaľ by aj bolo priznané finančné zadosťučinenie, právo vzniká konštitutívne až rozhodnutím súdu, preto do rozhodnutia súdu sa nemohol žalovaný dostať do omeškania splatením primeraného finančného zadosťučinenia.

8. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá taktiež zotrvala na svojich argumentoch a dôvodoch, ktoré predniesla v konaní pred súdom prvej inštancie. Poukázala pritom na známu judikatúru a prax všeobecných súdov Slovenskej republiky, napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.1.2019 vydaný v konaní pod sp.zn. 6Cdo/127/2017, 6Cdo/389/2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.6.2019, vydaný v konaní 3Co/56/2019 a pod.. Zákon jednoznačne nevyžaduje pre vznik práva na vydanie finančného zadosťučinenia, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma, postačuje, ak dôjde k porušeniu práva alebo povinnosti zo strany dodávateľa. V tejto súvislosti uviedla, že v súčasnej dobe účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože v súčasnosti sa poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 vzniká právo na primerané finančné zadosťučinenie spotrebiteľovi už jeho úspechom na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo porušenia povinností zo strany dodávateľa. Z uvedeného je zrejmé, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné považovať za správne a ako také ho navrhla odvolaciemu súdu potvrdiť a uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania.

9. Následne sa vyjadril žalovaný k podaniu žalobkyne a potom žalobkyňa k podaniu žalovaného, pričom zotrvali na svojich odvolacích návrhoch, ako aj na svojich argumentoch.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov ako vyplývali z obsahu podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie je okrem časti o priznaní úrokov z omeškania nedôvodné.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 30.9.2021 pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods. 1,3 CSP, § 378 ods. 1 CSP.

12. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je naplnený v prípade keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu normu, obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku konštatuje, že dôvody uplatnené v odvolaní neboli vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku (okrem priznaných úrokov z omeškania) a k súvisiacemu výroku o trovách konania naplnené. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na

odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 220 CSP, keď súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany spor a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, s týmto odôvodnením sa odvolací súd stotožňuje a na neho odkazuje podľa § 387 ods. 2 CSP.

14. Odvolací súd v súlade s judikatúrou (napr. 6Cdo/127/2017 NS SR) konštatuje, že možno priznať primerané finančné zadosťučinenie spotrebiteľovi podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. bez toho, aby bola v konaní preukázaná existencia a výška vzniknutej ujmy a bez toho, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, nevyžaduje. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje zákon žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť, len primeranosť. Je na úvahe súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že žalobkyňa ako spotrebiteľka úspešne uplatnila na súde porušenie svojich práv na ochranu pred neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve, keď jej žalobe súd vo vzťahu k tomuto nároku v celom rozsahu vyhovel. Splnila tak predpoklad, ktorý zákon č. 250/2007 Z. z. v ustanovení § 3 ods. 5 vyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie. Prvostupňový súd v tejto časti žaloby správne vec po právnej stránke posúdil, keď vychádzal zo záveru, že zákon pre priznanie finančného zadosťučinenia žiadne osobitné podmienky nestanovuje.

15. Primeranosť výšky finančného zadosťučinenia súd prvej inštancie odôvodnení svojho rozsudku dostatočne a logicky odôvodnil a odvolací súd nevidí potrebu jeho osobitného doplnenia.

16. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie okrem priznaných úrokov z omeškania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

17. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

18. Vo vzťahu k výroku preskúmvaného rozsudku ohľadne úrokov z omeškania je odvolanie žalovaného dôvodné. Súd je oprávnený na základe každého jednotlivého prípadu, ak sú splnené podmienky na priznanie finančného zadosťučinenia ustáliť jeho výšku. Povinnosť platiť potom vzniká až právoplatným výrokom súdu v stanovenej lehote, po márnom uplynutí ktorej sa dlžník dostane do omeškania. Odvolací súd v tejto časti zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zamietol.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a odvolací súd úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, keďže odvolateľ bol úspešný v odvolacom konaní len v časti príslušenstva. O výške sumy rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

20. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).